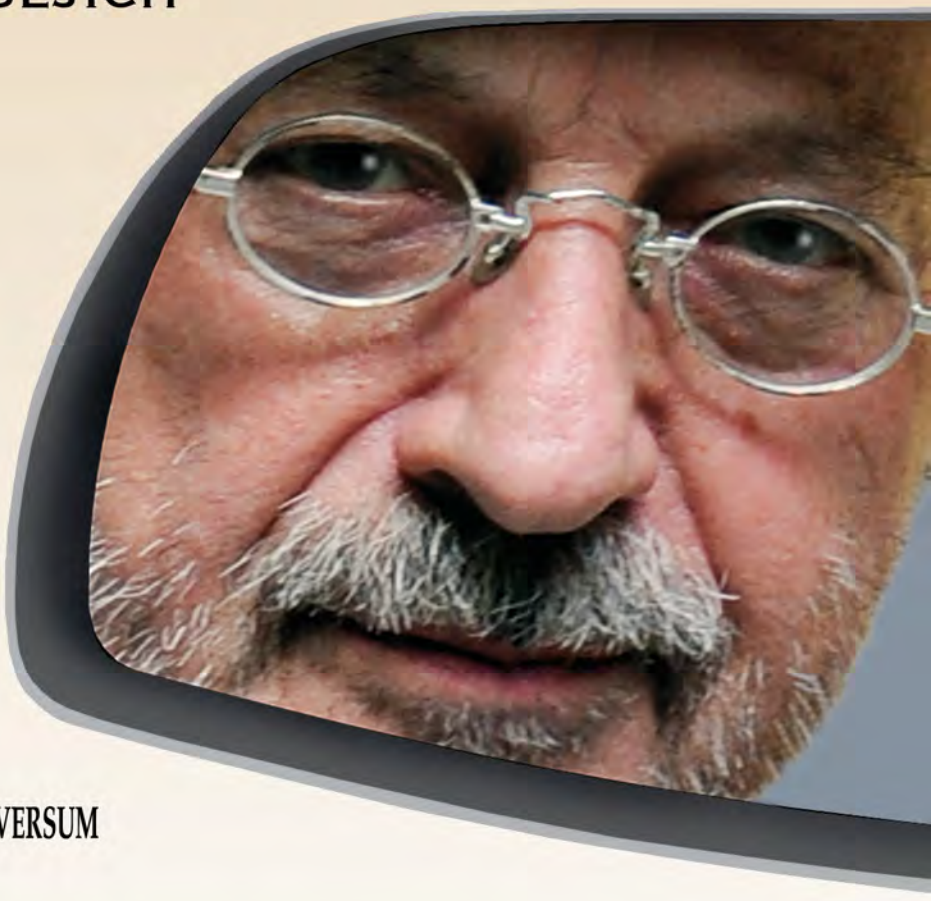
NEJČTENĚJŠÍ NA REFLEX.CZ

VLADIMÍR MERTLÍK

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

ČESKÁ POLITICKÁ SCÉNA V SARKASTICKÝCH ESEJÍCH

UNIVERSUM

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Vladimír Mertlík
VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Copyright © Vladimír Mertlík, 2026
Zdroje obrázků: archiv autora, magazín Reflex, Profimedia, Wikipedia, Otta Seemann
Cover design © Jindřich Jetel, JET Design s.r.o., 2026
All rights reserved

ISBN 978-80-284-2241-7

Vladimír Mertlík

Ve zpětném zrcátku

Česká politická scéna v sarkastických esejích

EUROMEDIA GROUP

REFLEX

Autor děkuje magazínu Reflex
za souhlas s knižním vydáním glos Ve Zpětném zrcátku
a těší se na pravidelná vydání dalších na on-line Reflex.

Zeman podpořil kolaboranty, Klaus kecá a Vondráček chce být ministr

3. ledna 2025

Miloš Zeman v duchu svého oblíbeného hesla: „Jen blbec nemění své názory!“ opravdu zůstal svůj a na svých názorech a chování nic nezměnil. Petru Fialovi vložil do úst slova, která premiér nikdy neřekl, jeho vládu označil za amatéry a vyzval k občanské neposlušnosti i další podpoře proruských kolaborantů a volbě opozice v podzimních volbách 2025, která rozvrátí současný stav. To Václav Klaus vystoupil s projevem na chodníku před Prašnou branou již v listopadu, kdy před asi třemi desítkami blanických rytířů z Příčova natřel vše, co nenapadlo jej samotného, což domácí kolaboranti spolu se zahraničními turisty a dalšími zevlouny odměnili standing ovation. Turisté, kteří považovali Klausovo vystoupení za busking, marně hledali klobouk na vhození mincí, zatímco ti, kteří jej poznali, mu vnucovali plnicí pera. Přes úspěch Václav Klaus v pořadu 360° na CNN Prima NEWS vyloučil návrat do politiky slovy: „…že bych se vracel do politiky, to ne! Já jsem v politice tím, že do ní mluvím, že do ní kecám…,“ a s tím lze jen souhlasit!

Hitem ruských vánočních gratulací je TV spot, v němž Santa Clause, přejícího Rusům Happy New Year 2025, sestřelí z oblohy raketou Děda Mráz, ukrytý v zákopu spolu s ruským vojákem. Inu, tradiční ruské „Světu mír“!

„Proto, prosím, nevěřme různým prodavačům strachu, kteří tuto náladu schválně šíří. Šíří ji, aby v lidech vzbudili závist, nenávist a pochyby. Jejich cílem je, aby lidé nevěřili sobě a nevěřili ani druhým. Pokud totiž dost lidí bude takto pochybovat, naši společnost to oslabí a bude snadno podléhat manipulacím. A možná se nakonec vydá na nebezpečnou cestu, kdy se lidé vzdají odpovědnosti za svůj život a předají ji nějakému vůdci. Tak, jak to dnes bohužel vidíme v některých evropských zemích," na rozdíl od jedovatých slin obou zombie české politiky, varoval smířlivě premiér Petr Fiala. Z kejhání potrefených hus SPD a ANO je jasné, kdo se v čem našel.

„Nejsem proruská! Jen nechci dovolit Petru Fialovi, aby nám vládnul další čtyři roky a předváděl hrůzu, ve které tady žijeme," vyhlásila Konečná předsedkyně komoušů třídní boj s tím, že pro splnění cíle rozvrátit zem udělá cokoliv. Lze si představit, jak si večer co večer, u fotografie Klementa Gottwalda, prvního ze zdejších masových vrahů spolu s ním opakuje:

„A my, my jsme stranou československého proletariátu a naším nejvyšším revolučním štábem je skutečně Moskva. My se chodíme do Moskvy učit, víte co? My se od ruských bolševiků do Moskvy chodíme učit, jak vám zakroutit krk. A vy víte, že ruští bolševici jsou v tom mistry!"

Rudá Káča by však neměla zapomínat na to, že ve chvíli, kdy komoušům došly krky třídních nepřátel, zakroutili vždy krky i vlastních soudruhů, kteří vystrkovali hlavy. Ke vzdělání komoušů by měla patřit znalost posledních slov Camilla Desmoulins, jednoho z vůdců velké francouzské revoluce, na popravišti 1794: „Revoluce, jako Bůh času Saturn, začíná požírat své děti!"

Kateřina Konečná není proruská stejně jako nebyl Emanuel Moravec pronacistický, když v knize *Ve službách nové Evropy* ubezpečoval: „Jdu za Adolfem Hitlerem cestou necestou" a v projevu 1944 (Chad Bryant: *Praha v černém, nacistická vláda a český nacionalismus*): „My Němce vlastně známe. Mají rádi českou muziku, české národní kroje, a když se jim neházou klacky pod nohy, jsou to zcela srdeční lidé."

Měl ale tolik soudnosti, že v pravou chvíli svůj hanebný život ukončil vlastní rukou.

My si zas pamatujme Fučíkovo: „Lidé, bděte!" Vláda místo mirkodušínovských keců, že kolaborovat s nepřátelskou cizí mocí a pokoušet se o státní převrat je „nečestné a nesportovní," konečně schválila paragraf, podle nějž je možné trestat „neoprávněnou činnost na území ČR pro cizí moc"(cit.) až pěti lety vězení. Zvláště, děje-li se tak „v úmyslu ohrozit či poškodit ústavní zřízení, svrchovanost, územní celistvost, obranu nebo bezpečnost ČR anebo obranu nebo bezpečnost mezinárodní organizace, k ochraně jejíchž zájmů se ČR zavázala".

Jako když hodíte kámen mezi popelnice nebo vstřiknete za rám obrazu Raid Max a hlodavci, švábi i štěnice se dají úprk. Stejnou reakci vyvolalo schválení Lex Ukrajina v médiích, spolcích a ústech těch, od nichž se nic jiného ani čekat nedalo. Ke

kejhání potrefených hus hnutí ANO i SPD se přidaly *Parlamentní listy*, *Echo24* i Společnost pro svobodu slova, aby odsoudily „největší útok vlády proti svobodě projevu v ČR a návrat před rok 1989". Nejzábavnější byl komentář webu *Echo24*, jež odsoudil fakt, že si tajné služby zpřísnění zákona v parlamentu „prolobbovaly". K čemu jinému než k lobbování za bezpečnost země, mají tajné služby sloužit?

„Miloš Zeman zmínil, že bych byl výborný ministr zahraničí," tetelil se všude zvlhlý Radek Vondráček po štědrovečerní nadílce od vizionáře politiky všech azimutů, aby přeložil vizi příští české zahraniční politiky: „Mezinárodní politika je tvrdé řemeslo. Vždycky se nakonec prosadí pragmatismus. O servilitu vlády Petra Fialy už nebude zájem. Proto neustále upozorňuji, že musíme dělat realistickou zahraniční politiku, abychom jako Česko v tomhle tvrdém světě obstáli," napsal mudrující Vondráček na sociální síti X. Jeho chvála hanebnému hlasování europoslanců ANO, komoušů a celé proruské páté kolony v EP proti Ukrajině a na podporu agrese Ruska byla však jen drobkem proti výlevu v Moskvě 2018, kdy řekl: „Měli bychom se snažit, aby se naše národy lépe poznaly, protože vyrostla nová generace, která nemá o Rusku podrobné informace, a která se ve škole neučila rusky. Musíme hledat ne to, co nás rozděluje, ale to, co nás spojuje," vymáčkl se tehdy Vondráček jako předseda sněmovny.

No, lépe by to Němcům v roce 1942 ani Emanuel Moravec neřekl…

A to je vše, co jsem dnes zahlédl ve Zpětném zrcátku,
váš Vladimír Mertlík

Kampaň jako hra „Polívka se vaří, maso na talíři, přijde na to, sežere to?“

7. ledna 2025

První hodiny roku 2025 přinesly českému lidu i zbývající poselství Top 6 politických celebrit. Projev předsedy Senátu Miloše Vystrčila nenechal v uších posluchačů nic víc než v ústech strávníků školní jídelny UHO (Univerzální Hnědá Omáčka) s rozvařenými kolínky, gastro zážitek nedefinovatelný obsahem, leč nezapomenutelné chuti. V obou případech je po konzumaci strávník po odložení příboru schopen konstatovat jen to, že to bylo teplé. Má-li *Zpětné zrcátko* zůstat u příměru, pak nepřekvapili ani Václav Klaus či Miloš Zeman. Po obvyklém vývaru keců z odřezků někdejší slávy, v němž sami sebe označili za nejchytřejší na světě, nabídli menu, v němž hlavní ingrediencí cuisine haute bylo jako obvykle ohrnování nosu nad všemi a nad vším. Václav Klaus zůstal věrný své specialitě Moskevský boršč, jen místo výdeje šlichty přesunul z dříve reprezentačních prostor do stánkového prodeje u Prašné brány a tv-shopu Terezie Tománkové. Miloš Zeman dodržel krédo: „Jen idiot nemění své názory“ a donedávna obdivované Bitky po kozácku se pokouší nenápadně vyměnit za Kung Pao s knedlíkem. Co jiného se ale od emeritních vítězů pořadu Prostřeno v české politice dalo čekat, že?

Projev prezidenta Petra Pavla jen potvrdil, že po dvaceti letech vynesla jeho volba na Pražský hrad konečně důstojného

reprezentanta země. Jeho v tuzemsku nevídané zkušenosti světového diplomata v nejvyšší vojenské funkci nejsilnější světové aliance NATO, vzdělání a v neposlední řadě charisma i osobní šarm z něj dělají v kterékoliv civilizované zemi respektovaného hosta. Zábavné byly pozdější komentáře k jeho projevu ze strany Aleny Schillerové (ANO) a Radima Fialy (SPD). Josephine Baker české politické scény se vůči projevu prezidenta nijak nevyhranila, naopak s vrozenou skromností několikrát podotkla, že to či ono ona říká už dávno. Radim Fiala naopak popřel svou občas prosakující inteligenci a udělal ze sebe osla, když prohlásil, že nenašel v Pavlově projevu žádnou myšlenku. To ale není překvapení, jen potvrdil, že politickou koncepcí SPD je myšlenková antikoncepce.

Největším překvapením bylo jednoznačné vystoupení premiéra Petra Fialy, který se náhle a uvěřitelně změnil z laskavého profesora Matulky z *Hlubin študákovy duše* v *Drsného Harryho*. Bylo už na čase! Musíme vzít na vědomí, že zmiňované projevy rozhodně nejsou jen novoroční zdravice, ale první rachejtle volební kampaně 2025, jež bude dle očekávání velmi vyhrocená. Zůstaneme-li u gastropříměrů, pak lze říct, že nejvíc se bude podobat již zapomenuté hře dětství *Zpětného zrcátka* „Polívka se vaří, maso na talíři, přijde na to, sežere to?“ O tom, že hnutí ANO si přes aktuální náskok několika délek není vítězstvím jisto svědčí tón novoročního projevu Andreje Babiše. Šaškování na sítích vyměnil za prudce agresivní tón, z něhož volič se silným žaludkem a slabším IQ usoudí, že je zázrak, přežil-li tři roky neschopné, asociální, arogantní a prolhané Fialovy vlády v bídě, hladu a zmaru všeho dobrého, co hnutí ANO předtím vybudovalo. Vítězství hnutí ANO v podzimních volbách je tak nadějí na vyšší příspěvky, platy a sociální dávky samoživitelkám, důchodcům, policistům, školníkům, lékařům, kuchařkám a všem, kdo řeknou, že mají málo. Zastaví vražedné zvýšení televizního a rozhlasového poplatku o 15,- Kč, zkrátí odchod do důchodu na hranici 60 let a sociálním programem „Po nás po-

topa“ změní důchodovou reformu na bezednou slánku babičky z pohádky *Sůl nad zlato*. Podle zkušeností z minulého brunche Andreje Babiše je jisté, že z laskominy Vodňanské kuře à la Hot Bolshevik bude nakonec Polévka ze sekyrky – však znáte tu pohádku, v níž mazaný vojenský vysloužilec slíbí hloupému sedlákovi polévku ze sekyrky, na kterou od něj potřebuje jen hrnec s vodou a sekyrku. Během vaření pak dolaďuje polévku jen o ingredience a postupně tak připraví sedláka o brambory, zeleninu, kroupy, slaninu, máslo, vejce, mouku, koření – a ejhle, polévka ze sekyrky je na stole! Stejná je hospodářská politika a ekonomika advokáta chudých, Andreje Babiše.

A to je dnes vše, co jsem zahlédl ve Zpětném zrcátku,
váš Vladimír Mertlík

Všechno má konec, něco zůstává věčné. Rady do roku 2025

10. ledna 2025

Staroměstský orloj, stejně jako zvony na věžích jiných českých a moravských měst, odbil poslední hodiny roku 2024, ale přesto s námi jeho události zůstávají. Historie nikde nezačíná ani nekončí, vždyť i zítřejší den bude pozítří včerejškem. Všechno na světě má konec, říkával dědeček *Zpětného zrcátka*. Konec má láska, má ho kupodivu i pracovní doba. Svůj konec má i každý příběh a když skončí a začne jiný, teprve pak se ukáže, zda bude líp. Končí i impéria, která se zdála být věčná a my se ptali: Jak by bez nich mohl svět existovat? A vida, může!

„Čekám, co nám v roce 2025 osud přinese," volá s planoucím zrakem upřeným k nebesům fatalista. Osud? Jen ty sám, jen my sami! My, naše myšlenky, touhy a cíle, náš altruismus i chamtivost, ochota sdílet dobré i zlé, závist i odvaha, ochota nést odpovědnost i zbabělost ochotná prodat svobodu za kýbl mláta a podrbání hráběmi, naše láska nebo žlučovitá nenávist vůči druhým, která je nenávistí vůči sobě samým, vůči naší neschopnosti a hlouposti. To vše vytváří naši přítomnost i budoucnost, náš osud, protože osud, to jsme my sami! Ohlédněme se, co přinesly poslední dny roků minulých, jak jsme naplnili své naděje, touhy a cíle, neboť v poslední den roku věci nejen končí, ale jak říká básník: „Když něco končí, něco jiného se začíná!"

Od Silvestra roku 1879 se díky Thomasu Alva Edisonovi rozsvěcí nejen v hlavách moudrých. Každý si od té doby může rozsvítit svou žárovku a je na nás, co vidíme a co vidět chceme. To platí dodnes!

V roce 1992 přestalo i de iure existovat Československo, stát, který jeho zakladatelé vytvořili jako skrčeninu říše, kterou předtím zničili. Státem bylo jen 25 let (1918–1938, 1945–1948 a 1990–1992) oproti 49 rokům podoby kolonie. Na svět jej přivedla válka, což bývá cílem válek – ničit státy a přivádět na svět jiné. Důvodem bývá neschopnost vůdců zlepšit státy předválečné, neboť rozbít fungující a stavět kopie na brownfieldu ekonomiky i ducha se zdá být snazší než opravit to, co staletí sloužilo. Jen o deset let přežil tuzemské Československo Tuzemský rum ze shnilých brambor, jenž přiveden na svět stejnou válkou, měl s rumem společnou jen barvu, tak jako mívají nové státy se starými říšemi. I to platí dodnes!

Jsou však i události, které, ač samy se nemění, mění svět. Jednou z nich je akt, který provedl 31. prosince 1999 po své rezignaci Boris Jelcin, když jmenoval Vladimíra Putina prezidentem. Fízla profesí a po moci chorobně toužícího rozesírače světa, stejně jako starého psa, novým kouskům nenaučíš. Také Miloš Zeman si i v roce 2025 zachová schopnosti kouzelného džina. Zjeví se všude, kde se otevře láhev s chlastem! Určitě se nezmění Parlamentní listy, Luboš X. Veselý, Tomio Okamura, Václav Klaus, Kateřina Konečná, úplavice a další katastrofy, které si způsobujeme nedostatečnou duševní a morální hygienou. I to platí dodnes!

Sčítání lidu rakousko-uherské říše z 31. prosince 1910 prozradilo, že na jejím území žilo 6 435 983 Čechů. O sto let později (r. 2011) sčítání potvrdilo existenci 10 436 560 osob žijících na území Česka trvale. Pokud jsme udrželi stejné tempo množení, mělo by nás být dnes o 520 075 víc, celkem 10 956 635, ale statistiky hovoří jen o 10 897 000 občanech. Žádná sláva, je třeba přidat! Příliš se nemění ani statistiky vypitých hlav. Největší

konzumenty alkoholu najdeme v Evropě a v zemích bývalého Sovětského svazu, z nichž nejvíce vypijí Moldavané – 18,2 litrů lihu na osobu a rok, z toho je 10 litrů podomácku vyrobený chlast. Hned na 2. místě za nimi jsou Češi, kteří za rok vypijí v průměru o téměř dva litry alkoholu méně než Moldavané a o 3,6 litru méně než Miloš Zeman. A pak že nejde patřit k nejlepší. S přihlédnutím k výše zmíněnému množení zřejmě v Česku neplatí tradiční poučka: „Větší konzumace > větší i legrace > častější kopulace > za využití ovulace > zvýšení populace," neboť vzhledem k výše uvedeným tabulkám konzumentů lihu by nás muselo být přinejmenším jako Indů... Silnější vliv má chlast Čechů na volební preference, jak ukázaly prosincové výsledky průzkumu NMS: ANO 33,6 %, Spolu 18,3 %, STAN 11,2 %, SPD 7,9 %, Piráti 5,9 %, Motoristé 5,3 %, KSČM 5,2 %, SOCDEM 3,7 %, Přísaha 2,3 %. I tady to chce přidat!

To je furt: chytré telefony, chytré hodinky, chytré oblečení, chytrá auta… jen lidi jsou čím dál blbější… Podle zpráv

blízkých hnutí ANO přinesl Aleně Schillerové Ježíšek čarovné zrcadlo, kterého se hned pod stromečkem prý politická modelka zeptala, je-li někdo krásnější než ona… a dodnes ten krám pitomej diktuje jména.

Závěrem desatero dobrých rad *Zpětného zrcátka* do roku 2025:

- Jste-li dobří, nahrnou vám všechnu práci, jestli jste kurva dobří, dokážete se jí zbavit!
- V životě je dobré se pro něco zapálit, v krematoriu už je pozdě!
- Někdy se sám sebe ptám: Kdo sakra jsme? Odkud jsme přišli? Kam míříme? Jaký má smysl lidská existence? Pak si naleju odpověď a je mi dobře!
- Hospoda obrací Darwinovu teorii vývoje naruby, savci se v ní stávají plazy.
- Slivovice vaše problémy nevyřeší, ale na druhou stranu je nevyřeší ani mléko.
- Každé ráno prohlédnu seznam padesáti nejbohatších lidí na světě, a když mezi nimi nejsem, jdu do práce.
- Odpusťte svému nepříteli, ale pamatujte si, jak se ten hajzl jmenuje.
- Štěstí rozhodně nezávisí na penězích, ale je pohodlnější fňukat v Mercedesu cestou z fitcentra než na kole cestou z dolu Paskov.
- Když pomůžeš někomu v problémech, buď si jist, že si to zapamatuje. Až se dostane do dalších, zas tě vyhledá.
- Spousta lidí žije jen proto, že není legální po nich střílet.

A to je vše, co jsem dnes zahlédl ve Zpětném zrcátku,
váš Vladimír Mertlík

Sláva, ruští švábi mohou do Ruska dočasně – tedy na furt a bez víz. Zatím žádný nával!

14. ledna 2025

Komisařka komoušů Kateřina Konečná se zastala rasistické billboardové kampaně Tomia Okamury, v níž s titulem „Nedostatky ve zdravotnictví nevyřeší chirurgové z dovozu“ muž tmavé pleti vyhrožuje zkrvaveným nožem, když pronesla výrok: „Kriminalizace výroků SPD není jen útokem na Okamuru, ale na všechny oponenty vládní politiky. Je to pokus zastrašit každého, kdo nesouhlasí. Dnes je to Okamura, zítra Konečná, příště vy. Svoboda slova buď platí pro všechny, nebo neexistuje!“

Komouši, kteří se od 10. 10. 2024 jak přizdisráči maskují za zády zoufalců z SD-SN, ČSNS, ČSSD, DOMOV a SOCDEM jako hnutí Stačilo!, se hlásí k údajným úspěchům socialishnusu. Škoda, že se stejně tak vehementně nehlásí k tisícům zavražděným a umučeným. Jak krásně by se na billboardech vyjímala křehká blondýnka v brýlích s popravčí smyčkou a sloganem: „Nedostatky ve šplhu na laně nevyřeší tělocvikáři z Kremlu“. Ostatně, má-li Führer partaje, která měla v prosinci 2022 celých 10 652 (sic!) soukmenovce obavy z „dovozu“ chirurgů jiné než bílé pleti, může na billboardech varovat svou tváří a mečem samurajů, kterým Japonci mistrně stínali za 2. světové války hlavy zajatcům… Bylo by to stejně idiotské.

Advokátka Klára Samková se svého času obrátila na *RX* s žádostí o omluvu pro jejího klienta podle usnesení Obvodního soudu Praha 7, jímž bylo nařízeno, že *RX* nesmí komolit jméno Tomia Okamury jeho označováním za „Pitomia“, jak se stalo v textu Jiřího X. Doležala: *Okamura do Tokia*. „V článku byl můj klient opět označen jako „Pitomio“ v rozporu s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 28. 3. 2014, č. j. 52 Nc 101/2014–13, jímž bylo nařízeno předběžné opatření, kdy Vašemu klientovi (*RX*) se ukládá zdržet se komolení jména žalobce a jeho označování jako „Pitomio“ i všech odvozenin z tohoto jména vycházejících, a to ve všech vydávaných tištěných médiích i na on-line serverech jím (*RX*) provozovaných.“

Zpětné zrcátko se s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 28. 3. 2014, č. j. 52 Nc 101/2014–13 ztotožňuje, neboť Tomio Okamura svou billboardovou kampaní opět dokázal, že označovat ho za Pitomia je nepřiměřené, neboť jeho vystupování odpovídá dle stupňů mentální retardace volebním preferencím SPD takto:

· *IQ 50–69 – lehká mentální retardace (dř. označovaná jako debilita)*
· *IQ 35–49 – středně těžká mentální retardace (dř. označovaná jako imbecilita)*
· *IQ 20–34 – těžká mentální retardace (dř. označovaná jako idiocie)*
· *IQ pod 20 – hluboká mentální retardace**
*(odpověď: *c) je správně!*

Pro zjištění, jak velkou starost mají komouši o svobodu slova, když se někdo otře o ně, není třeba se vracet do padesátých let. V roce 2005 Ester Kočičková v satirickém pořadu ČRo 1 – Radiožurnál v roli MUDr. Věry Slizkové, odbornice na problematiku rodiny, měla v kampani „Květen, řekněte dětem" přimět rodiče odpovídat dětem na všechny otázky.

„Když se dítě ptá: A kdo je komunista? Tak já samozřejmě mému dítěti i psům říkám jednoznačně, že komunisti jsou prasata," řekla fiktivní MUDr. Slizková. Komouši se proti výrazu „prasata" ohradili: „Nepodáváme trestní oznámení, žádáme Radu ČRo o stanovisko, zda do veřejnoprávního média, které musí každý čtvrtý občan volící KSČM coby koncesionář platit, patří užívání hloupých vulgarismů. Nevadí mi satira na politiky včetně satiry na mou osobu, vadí mi vulgarita," vysvětlil čtenářům tehdy ještě Nebabišovy *iDNES* Vojtěch Filip. Omluvu slíbil šéfredaktor Radiožurnálu Jan Posera Pokorný… Inu, svoboda slova vocamcať pocamcať! Ester Kočičková si vše vzala k srdci a za srovnání komoušů s prasaty se prasatům veřejně omluvila…

Jan Fojtík, za normalizace tajemník ÚV KSČ a ideolog komoušů, někdy loni v září ve věku 96 let v zapomenutí zemřel. V posledních letech čelil trestnímu stíhání, že spoluzavinil smrt

i zranění desítek lidí na hranicích. Stíhání proti němu bylo však zastaveno, neboť podle znalců nebyl schopen trestní řízení chápat. No, hlavně, že své stíhání byli schopni chápat všichni ti zavraždění a do kriminálu uvržení. Naposledy naopak jako první z gerontologického ústředního výboru komoušů vnímal události nejlépe 25. listopadu 1989. Ten den ráno přijal Milouš Jakeš delegaci hutníků, havířů a zemědělců ze severomoravské KSČ, aby poté vydala ČTK jejich stanovisko: „Názor pracujících je jasný: Jednoznačně říkáme ne anarchii, ne stávkám. Dělnická třída je připravena podpořit Ústřední výbor strany!“

Zatímco soudruzi ohnivě diskutovali nad dalším postupem strany, opožděně, asi v 15:00 hodin, přišel na zasedání Jan Fojtík, aby se do dějin zapsal památnou větou: „Soudruzi, televize hlásí, že na Letné je asi milion lidí – jsme v prdeli!“

Ruské velvyslanectví v Praze nabízí zájemcům ze zemí, které svým občanům údajně vnucují „destruktivní neoliberální ideologické postoje,“ možnost dočasného pobytu v Rusku, pokud sdílejí „tradiční ruské duchovní a morální hodnoty“. Zájemci mohou zažádat o víza až na 90 dnů a poté si podat žádost o povolení k dočasnému pobytu, tj. dle ruských pravidel „na věčné časy a nikdy jinak,“ aniž by museli doložit znalost jazyka, historie i legislativy. Výčet zemí, jichž se skvělá nabídka týká, čítá vedle USA, Kanady, Austrálie, Nového Zélandu, Japonska, Koreje a Tchaj-wanu i většinu zemí Evropy, vyjma obyvatel Slovenska a Maďarska. Podle TV Russia Today se již týden tvoří u dveří ruské ambasády fronta, vedoucí Korunovační ulicí, Letenským tunelem, po Nábřeží kpt. Jaroše přes Hlávkův most na Těšnov a Florenc do Opletalovy ulice a odtud až do haly Hlavního nádraží, kde fronta končí na 2. nástupišti 5. peronu ve vlaku na běloruskou Žabinku.

A to je vše, co jsem dnes zahlédl ve Zpětném zrcátku,
váš Vladimír Mertlík

Nad průzkumy podzimních voleb nestahujme kalhoty, brod je ještě daleko

28. ledna 2025

S blížícími se podzimními volbami, byť termín ještě není prezidentem určen, houstne atmosféra veřejného i mediálního prostoru a nejistotou trne i o parník vedoucí hnutí ANO. Však známe zápasy, kdy gól v prodloužení či neproměněný mečbol výsledek zvrátil naruby a koneckonců, proč hledat příklady ve sportu, stačí vzpomenout voleb minulých. Koneckonců ani případné vítězství nemusí naplnit Andreje Babiše štěstím, neboť jak zpívá ABBA: „The winner takes it all, the loser standing small, beside to victory, that's her destiny," sází-li vše na kartu absolutního vítězství bez koaličních partnerů. Vede, bezpečně vede, ale i loupení vajec v cizích hnízdech má svá úskalí a rizika. Na drtivou většinu ANO zatím nedosáhlo a zřejmě nedosáhne, což znamená, že i letos rozhodnou outsideři s nosními dírkami těsně nad hladinou ponoru, což má pro politiku ANO malý význam! Přes aktuální propad preferencí je parlamentní jistotou jen Okamurova SPD, ke koalici vhodná asi jako chřestýš v trenýrkách. Turkova odnož Putinových Nočních vlků by sice mohla sehrát roli užitečných idiotů ANO, ovšem pokud se jí zdaří přeplazit 5 % hranici. Bonusem Motoristů je fakt, že nemají žádný názor ani program, tak jej ani nemohou zradit. Polibkem smrti je naopak přítulnost Václava Klause, který stejně zničil již ně-

kolik dříve zrozených politických stran a sekt. Zbývá slepenec Stačilo! s maskovanými komouši bez legitimace, o nichž tvrdí komisařka komoušů, že nejsou komouši. Pravdou ale je, že i filcka, žijící v ochlupení genitálií a řitní oblasti, podpaží, vousech, se dříve či později objeví i v obočí a pravda zvítězí.

Program ANO, který by se místo *O čem sním, když náhodou spím* měl jmenovat spíš „Co slina na jazyk přinese" oslovuje potencionální voliče přes jejich gangliovou nervovou soustavu žebříčkovitého typu. Ta supluje centrální nervovou soustavu obvyklou u jiných živočichů a v tom je riziko jejich oslovení, neboť schopnost udržet informaci má tento volič shodnou s žížalou obecnou, kmene kroužkovců, podkmene opaskovců, třídy máloštětinatců. Charakteristická je jejich regenerační schopnost, jež u žížal způsobí, že ve chvíli, kdy je nepřítel polapí, zůstane mu v ruce jen zadní část těla žížaly za opaskem mezi 32. a 37. čl. a konec těla žížale doroste! U voličů ANO, typu žížala obecná, se regenerace projevuje v ohrožení schopností metamorfózy a přerodu v jiný politický druh. Tato nespolehlivost je důvodem, proč na dně zdejší politické scény je, jak na skládce odpadu, množina existencí pro max. jednorázové použití, jako v případě toaletního papíru.

Bohužel k nim patří jak Václav Klaus, tak Miloš Zeman. Prvního mezinárodně menší zájem o něj samotného přivedl k patologické nenávisti vůči čemukoliv a komukoliv, co souviselo s jeho předchůdcem. Stačilo přitom připustit, že story, s níž vstupoval do světa politiky Václav Havel nelze překonat, byť ani on nebyl andělem bez chyb a profilovat se jinou cestou. To ale Klaus ve své bezbřehé ješitnosti a z toho plynoucího mindráku „Havel" během výkonu funkce nedokázal, natož po jejím konci. Doma se obklopoval pochlebovači a za plotem se poníženě lísal k těm, kteří mu dali k olíznutí pac. Výsledkem bylo zničení silné ODS na řadu let, ochota kolaborace s kýmkoliv za pozvánku kamkoliv na červený koberec, vedoucí i do pekel. Zeman nikdy neodpustil lidstvu ponížení, které mu způsobili socani

v prezidentské volbě 2003, z níž prchal před ukončením přes pánské WC Pražského hradu. Mstí se i za cenu hanby, jež se za ním táhne jak odér žumpy celou jeho politickou kariérou, v níž jím požadovaná cena za návrat republiky do řiti masových vrahů všech azimutů byla lahev samohonky a 20 dkg tlačenky. Do důchodu si oba odnesli jen nenávist vůči chytrým oponentům a pohrdání „našilidmi“, za něž údajně bojují. Jak říkávala maminka *Zpětného zrcátka*: „Jeden panchart za osmnáct, druhý bez dvou za dvacet,“ kteří si nikdy neodpustí otrávit vzduch pšoukem svých myšlenek. Nedávno se stalo Miloši Zemanovi, že neudržel myšlenku a pustil se nevybíravě nejen do vlády premiéra Petra Fialy, ale i do EU a západních hodnot. Však co jiného čekat od někoho, kdo hlavu z Putinovy a Si Ťin-pchingovy řiti vytáhl „minulý týden“ a ještě ne celou. O to sprostší byl útok na prezidenta Petra Pavla, když Zeman prohlásil: „Petr Pavel není dobrý prezident, je to loutka vládnoucí moci. Prezident je nejvýznamnější politická funkce a na tuto profesi je potřeba mít

vzdělání a zejména praktické zkušenosti. A Petr Pavel, i když může být velmi dobrý voják, v politické profesi nemá ani jedno, ani druhé!“

Šlo o typický „výstřel do vlastní nohy“, neboť výčet Zemanova „prezidentského vzdělání“ a „praktických zkušeností na funkci prezidenta“ je následující:

1963 dostudoval Střední ekonomickou školu v Kolíně, aby po maturitě pracoval v účtárně závodu Tatra Kolín. 1965 začal dálkově studovat Národohospodářskou fakultu VŠE v Praze, již zakončil 1969 a následně zde rok vyučoval. Spoluzaložil diskusní Studentský futurologický klub a byl pomocnou vědeckou silou prof. Pavla Hrubého a diplomku napsal u prof. Věňka Šilhána. 1971–1984 pracoval v podniku Sportpropag v oddělení komplexního modelování, a poté do roku 1989 vytvářel v podniku Agrodat simulační modely zemědělských systémů. V srpnu 1989 vyšel jeho článek „Prognostika a přestavba“, kde kritizoval tehdejší režim a byl zato propuštěn. Citace jeho článku na Letné 25. 11. 1989 měla ohlas, ale dle vzpomínek účastníků byla jedinou akcí, jíž se Zeman na činnosti OF podílel. V lednu 1990 byl kooptován do Federálního shromáždění, čímž v šestačtyřiceti letech zahájil cestu na Pražský hrad. Která z uvedených škol či podniků přinesly Miloši Zemanovi vzdělání a praktické zkušenosti k výkonu funkce prezidenta zůstává nejen otázkou, ale záhadou.

Útok na Pavla není náhodný a souvisí s podzimní volbou. Prezident bude tím, kdo jmenuje premiéra, a zpochybnit jeho odbornost předem lží patří k velkému umění Miloše Zemana.

P.S.: Petr Pavel v letech 1975-1979 studoval Vojenské gymnázium v Opavě a 1979–1983 Vysokou vojenskou školu pozemního vojska ve Vyškově. 1988-1991 absolvoval postgraduální studium Zpravodajské správy gšt., 1992 studoval Defense Intelligence College v Bethesdě (USA), 1996 na štábní škole v Camberley (GB), 2005 na Královské akademii obranných studií v Londýně a v šestačtyřiceti letech na King‘s College

London (2005–2006) postgraduální program Mezinárodní vztahy. Od roku 1992 ve vojensko-diplomatické kariéře vystoupal až k funkcím náčelníka Generálního štábu AČR a předsedy Vojenského výboru NATO, aby z této pozice jednal mnohokrát během státních návštěv se státníky a monarchy celého světa.

A to je vše, co jsem dnes zahlédl ve Zpětném zrcátku,
váš Vladimír Mertlík

Krátký návrat do budoucnosti: Fantasmagorické představy europoslankyně Jermanové

4. února 2025

Před necelými dvěma týdny byly součástí obsahu sesterského textu *Panoptikum VM Ruské prachy pro Zemana a svět podle Jermanové* i filozofické a politologické sentence europoslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové (JPJ, čti Džej Pí Džej) nad kořeny ruské agresivní války na Ukrajině. K tomu přidala moudro o budoucnosti Evropy i o způsobu, jak bude situaci řešit ona, jakmile dostane příležitost. Důvod, proč se *Zpětné zrcátko* k myšlenkám JPJ vrací, není v jejich hloubce – stejné kraviny lze často slyšet i od jiných myslitelů její kategorie. Je ve srovnání evropských dějin 20. století a dneška, dějů, mnohdy od sebe vzdálených sto let s historickým rozhledem JPJ, odpovídajícím životním zkušenostem jepice. Nechme stranou fantasmagorické představy provinční hospodyňky, která se omylem ocitla na zámeckém plese, kde sní o svém významu. Okouzlena sama sebou netuší, že k jejímu ztracenému střevíčku ten druhý do páru žádný princ hledat nebude. Srovnání dějin je ale poučné i pro ty z nás, kteří jsme při dějepise dávali větší pozor než JPJ.

Erupce znalostí paní europoslankyně v kontrastu s fakty je užitečná k pochopení myšlenkových proudů lidí jejího typu a jejich chápání politické situace. Važme i naše slova a volby. Nevysmívejme se sousedovi, že zůstal „po škole“, zítra to můžeme být my! *Zpětné zrcátko* má na paměti své oblíbené rčení: „Dějiny nikde nezačínají ani nekončí. I zítřejší budoucnost, bude pozítří minulostí. Jediné, co platí, je fakt, že nic na světě se nemění, jen kostýmy a kulisy!“

Je s podivem, kolik společných indicií má rusko-ukrajinský konflikt vč. kořenů s krizí po nástupu nacismu k moci roku 1933, jen patnáct let po podpisu příměří ve vagonu u Compiegne 11. listopadu 1918. Příměří, které Versailleská smlouva z 10. ledna 1920 změnila z pohledu Němců na ponižující kapitulaci Německa, s cílem degradovat ho na bezvýznamnou zemi s cejchem jediného viníka Velké války a placení 269 miliard zlatých marek, ekvivalentu 96 tisíc tun zlata reparací! Je neuvě-

řitelné, že definitivní tečku za Velkou válkou učinilo Německo až 3. října 2010 (!) úhradou poslední splátky 70 milionů eur úroků z dluhopisů, které vydalo 1924 a 1930, aby mělo hotovost na gigantické reparace. Právě ty byly pro Němce symbolem frustrace a ponížení a pro Hitlera výtahem k moci v roce 1933, když slíbil, že: „Tuto válku nakonec vyhrajeme, versailleskou smlouvu roztrhám a Německo obnovím v jeho bývalé velikosti!“ Pak už šlo vše ráz na ráz! Vítězný plebiscit o statutu Sárska z 13. ledna 1935 a jeho znovupřipojení k Německu. Remilitarizace Porýní 7. března 1936, kam Wehrmacht vpochodoval, aniž by jednotky měly jediný ostrý náboj. Zjara dva roky poté (1938) anektování Rakouska, na podzim Mnichovskou dohodou získané Sudety, 14. března 1939 schvaluje Slovensku samostatnost, aby den poté vyhověl „žádosti“ ruin ČSR o Vůdcovu ochranu v podobě Protektorátu Čechy a Morava. Nacismus za přihlížení světa v roli ohromeného publika přechází od andante k allegro molto, aby 23. srpna 1939 uzavřel smlouvu o přátelství a neútočení se Sovětským svazem. Díky tomu hraje od 1. září 1939 Třetí říše podle jiných not v tempu molto vivace – Polsko, Dánsko, Norsko, Belgie, Nizozemsko, Lucembursko, Francie, Řecko, Jugoslávie, severní Afrika, Střední východ až po finále 1941 v SSSR a Pobaltí.

Vladimir Putin má rozpad Sovětského svazu z 26. prosince 1991 za stejně ponižující katastrofu a likvidaci s cílem degradovat ho na bezvýznamnou mocnost jako Němci Versailleskou smlouvu. Zásadní rozdíl je ale v tom, že Sovětský svaz nikdo vojensky ani v sebeobraně nenutil ke kapitulaci. Jeho rozpad byl implozí čehosi, co nebylo samo již schopno existovat. Silou, která ho zničila zvenčí byl tlak hospodářské a ekonomické neschopnosti, když bolševická diktatura všechny prostředky vrhla na financování tzv. závodů ve zbrojení v přípravě na příští vlastní světovou agresi. *Zpětné zrcátko* pro tento jev s oblibou používá příměr, že Sovětský svaz byl USA „uzbrojen do trenýrek“.

A pak, že sankce nefungují!

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Ve zpětném zrcátku**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.